Den norske Sjømand.

1. Den norske Sjømand er
Et gjennembarket Folkefærd;
Hvor Fartøi flyde kan,
Der er han føste Mand.
Paa Togt og hjemme her
Ved Sund og Skjær og Fiskevær,
Ved Skjær og Fiskevær,
Han bar sin Gud i Sind
Og sætter Livet ind,
Han bar sin Gud i Sind
Og sætter Livet ind.

2. Den vesle Fiskerbaad
Har baaret frem saa mangen Daad
Af Mod og herlig Kløgt,
Skjønt aldrig den blev trykt.
Og Mangen Sjømands Liv
Fikk Dødens Krans af Tang og Siv,
Fik Krans af Tang og Siv,
Som burde havt i Guld
Sit Navn blant Kjæmpe kuld,
Som burde havt i Guld
Sit Navn blant Kjæmpe kuld.

3. Dog Norges Høie Kyst
Er Landets eget Moder bryst
Med Næring og med Graad
Ved Sønners raske Daad.
I det er Alting gjemt,
Og der er ei den Mindste glemt,
Er ei den mindste glemt
Fra Hafursfjordens Dag
Til ham paa sidste Vrag,
Fra Hafursfjordens Dag
Til ham paa sidste Vrag.

4. Det følte hver, som kom
Fra reis igjen, og saa sig om;
Det følte hver, som gikk,
I sidste Afskedsblik.
De følte, hvor de for,
At Landets Lykke var om bord,
Dets Lykke var om bord;
Vor Ære og vor Magt
Har hvide Seil os bragt;
Vor Ære og vor Magt
Har hvide Seil os bragt.

5. Hurra for dem i dag,
Som farer under norske Flag!
Hurra for Lodsen, som
Dem først imøde kom!
Hurra for dem, som ror
Sin Fiskerbaad paa Hav og Fjord
Som ror paa Hav og Fjord.
Hurra for Alles Lyst:
Vor skjæromkranste Kyst!
Hurra for Alles Lyst:
Vor skjæromkranste Kyst!